

og at der er sket et skred hen imod, at emnet ikke er så tabubelagt, men mange har alligevel fortrængt overgrebene. De ønsker at komme af med disse fortrængninger, og de ønsker at komme af med en vrede for at komme til at fungere normalt, og her kan forslaget fra Kristeligt Folkeparti have sin berettigelse.

Der er skudt forskellige rådgivningscentre for incestramte op rundt omkring i landet, hvor de ramte kan komme og fortælle om deres oplevelser og deres følelser og blive hjulpet. Disse centre er ofte på privat basis med en eller anden tilskudsform fra kommunen og fonde eller puljen for frivilligt socialt arbejde, og de er bemandet med folk, der selv har været udsat for incest, men er kommet ud af deres traumer. Det viser, at der er behov for en udvidet psykologhjælp også 6 måneder efter, at et overgreb har fundet sted.

Det at få brudt denne misbrugskæde og få bearbejdet egne traumer, så eventuelle børn af de misbrugte ikke bliver næste led i kæden, er efter Dansk Folkepartis mening vigtigt. Uden bearbejdning af den krise kommer mange ofte i den situation, at de bliver ofre for selvmord eller prostitution eller bliver misbrugere af alkohol eller narko, og derfor er det utrolig vigtigt.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi i Dansk Folkeparti ser meget positivt på dette forslag. Vi vil også gerne i udvalget være med til at drøfte strategien fra det udvalg, der er nedsat til at se på bekæmpelse af seksuelle overgreb, og jeg vil give Kristeligt Folkeparti mulighed for at give udtryk for, om det er noget, man vil vente på. Men ellers vil vi fra mit partis side støtte forslaget.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

I CD synes vi, at det er et godt forslag og et nødvendigt forslag, men også et for smalt forslag.

Når man befinder sig så temmelig langt nede i rækken af ordførere, som CD gør på grund af sin størrelse, har man lejlighed til at høre, hvad de store, toneangivende partier har sagt forinden, og jeg har ikke hørt nogen argumentation imod psykologhjælp. Jeg har kun hørt økonomisk argumentation, og det havde da været bedre, om man havde talt lidt om værdien af psykologbehandling.

Her er nemlig vi igen ved et spørgsmål om forebyggelse, som man ikke er så forfærdelig begejstret for, hvis man skal have pengene op af lommen, og det synes jeg er begrædeligt. Jeg

har den klare opfattelse, at psykologbehandling burde være lige så almindeligt som at gå til fodterapeut, men at det ikke er det, er jo alene et spørgsmål om, hvad det koster. Det allerbedste, der kunne ske, var, at man fik det som et almindeligt tilbud under sygesikringen og blev visiteret til det gennem ens læge. Så var vi derhenne, hvor vi burde være, og så kunne man måske også blive fri for at skrive så meget medicin ud, hvis folk fik en mulighed for at bearbejde det, der giver dem problemer.

Det er blevet sagt, at vi skulle vente på et udvalgsarbejde. Jamen hvorfor skulle vi dog det? Det er jo ikke det, det drejer sig om. Det smalle område, som Kristeligt Folkeparti har taget op, er jo, når man på et sent tidspunkt erkender, hvad det er, der er årsagen til, at man ikke fungerer ordentligt, hvad det er, der slår ens tilværelse i stykker. Det er et overgreb, man var udsat for, da man var barn, men som man ikke har villet erkende og derfor har skubbet væk. Reaktionen opstår så pludselig og kan gå hen og ødelægge tilværelsen for et almindeligt menneske.

Der er jo den mulighed at gå op på kommunen og få et særskilt tilskud. Men de fleste, der kender denne ordning, ved jo også godt, at så nemt er det heller ikke at gå op og bede om de penge.

Samlet set vil jeg meget gerne i udvalget se på denne ordning, som jo alene er begrænset af økonomi og ikke af fornuft eller værdi, og i øvrigt sætte gode kræfter ind, næste gang vi skal lave finanslov. Jeg går meget gerne ind for psykologbehandling som noget, der er mere alment end i dag, hvor tilskuddene spredes ud med meget sparsom hånd.

Så vil jeg knytte en kommentar til et andet punkt vedrørende psykologbehandling, nemlig den vejledning, der er kommet fra Sundhedsstyrelsen om voldtægtsofre. Her ville jeg gerne have, at der kom en ligebehandling. I øjeblikket får man psykologhjælpen i Århus, og det er min forventning, at den også kommer til København. Men det vil nok vare meget lang tid, før det har bredt sig ud over hele landet til de øvrige tilbud, der bliver givet, og jeg synes, det er bedrøveligt, hvis man ikke har adgang til den akutte psykologhjælp, det drejer sig om her, og som skal til, hvis man har været udsat for voldtægt.

Lad os meget gerne tage det op i udvalget, og lad os prøve at se på problemet med andre øjne. Lad os prøve at se på det ud fra et behandlings-